

*
Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
IPOLYSÁG.

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

*

+⊙ Ipolyás, 1896. november 17. ⊙-

A papok nőtlensége.

— Ipolyás, november 15.

Horvátovich Mihály pozsonymegyei plebánostól egy igen érdekes könyv jelent meg a könyvpiacra „Celibátus vagy a kötelező papi nőtlenség a katolikus egyházban” cím alatt, mely a kötelező papi nőtlenség intézményének megszüntetése érdekében nyit harcot.

A celibátus a katolikus egyházban tudvalevőleg a papra nézve erkölcsi szabvány, több: egy eszmei fenség, melynek célja a papot az apostoli odaadó élet, az evangéliumi szüzesség számára megtartani, hogy így egyházi hivatását teljesebben betölthesse.

Dacára azonban, hogy az egyház történelme elejétől szigorúan ragaszkodott a nőtlenség elvéhez, VII-ik Gergely pápa koráig a papok nősülhettek. VII-ik Gergely pápa kiadta, hogy a nős papok vagy bocsássák el feleségeiket, vagy nem szabad az oltárhoz lépniök, sőt egyházi átokkal is sújtotta őket.

A dolog eredménye az lett,

Mese a boldogságról.

Hol volt, hol nem, de messze országba,
Hol a világ háta bedeszékázva,
S a semmibe kiáll —
Élt egy öreg király.

Annak volt egy lánya.

Szépségre nincs párja,
Aranyhaju, liliomszál gyermek,
Szerelemre, férj öibe termett.
Hó patyolat földi harmat testit,
Felhők közé az angyalt így festik.
Mindenkitől kényeztetett buba,
Nincs lány pihely, bársony elég puha,
A mibe az atyja
Folyton babusgatja;
A szellő is szűrötten jut hozzá,
Az égről a csillagot lehozná.

De ah, a drága lány
Csak bus és halavány;
Nem hasad meg soha
Ajka egy mosolya.

hogy megszületett a ma is divó gazdasszonyi intézmény. A zsinatok harca most a gazdasszonyokkal erkölestelenkedő papok ellen fordult, kiket eleinte egyházi átokkal, kenyérvesztéssel, börtönnel sújtanak; de a zsinatok nem bírnak a papokkal, a rendszabályok szigorító képesai tágulnak, úgy, hogy később épp úgy, mint ma, csak azokat a papokat büntetik, a kik ügyetlenek és nyilvános botrányt csinálnak, azokat pedig futni hagyják, a kiknek paráznsága titokban marad. Így az 1280-iki ókalkolteni zsinat csak azokkal a papokkal bánik el, a kiknek titkos viszonyát gyermekszületése teszi nyilvánossá.

Az a rendszabály se használ, mely a gazdasszony évszámát 45 évben határozza meg, mert azt a papok úgy játszik ki, hogy két gazdasszonyt tartanak, a kiknek kettejüknek évszáma hozza ki a komoly 45 esztendő.

Nálunk Magyarországon Pázmány Péter idejéig ugyyszólván szabadon köthettek házasságot a papok, és ezt közben többször hozott zsinati tilalmak sem akadályozhatták meg. A Pázmány

Péter idejében tartott esztergomi zsinat a házaspapot holtig való börtönre vetni rendelte. E rendszabályból született meg nálunk a gazdasszonyi intézmény, mely ellen fordul most a zsinati harc. Az 1690. évi zágrábi zsinat kimondja, hogy a pap 35 évesnél fiatalabb gazdasszonyt nem tarthat, a mi ugyan nem valami erős tilalom, mert tudvalevőleg e korban legfejlettebb, legtermetesebb a nő, pedig ez a papi gusztus.

A celibátus eltörlése érdekében a negyvenes években indultak meg nagyobb szabásu mozgalmak, de eredménytelenül, bár a magyar szabadságharc idején nálunk sok pap megházasodott, köztük Schere Károly, ki mint pozsonyváraljai káplán 82 éves koráig élt boldog családi életet.

Pedig, hogy a papok nőtlenségének elve nem sérthetetlen, és nem sért dogmákat a nősülhetés, látjuk abból, hogy a mostani pápa 1888-ban kelt dekrétumával megengedte a püspököknek, hogy felszentelt szerpapok, sőt szerzetesek, kik állásukat odahagyva megnősülnek, házassága érvényesítendő. Sőt áldozó papok is kapnak felmentvényt a házasságra,

Unottan néz szét a sok szép kincsen;

A mi reá fényt, örömet hintsen:

Nem tudja meg senki,

Nem is kérdi senki.

Halvánv apród busong ott föl s alá,

Annak, annak talán elmondaná . . .

Az apródot egyszer csak temetik . . .

A lány egyszer csak megbetegedik . . .

Beteg a lány, hervad forró párnán . . .

Gyógyulását hasztalanul várván

Ajja nála virraszt,

Nem találva vigaszt.

Elhi hozzá orvost, tudóst, papot,

S ki fejébe csak kis észet is kapott.

De h'jába dugták össze nagy fejük,

A király semmire se megy velük.

„Drága szemem fénye

Mit tegyek elédbe?”

S a lány ajkán panaszos szó fakad,

Síró ajja szíve majd megszakad:

„Boldogságot, annyit adjatok csak,

A mit egy kis hangya is elhozhat.”

Egyszer előáll egy szegény asszony,

A királynak hogy tanácsot osszon:

„Jó királyom, felség

Vétkemtől ne essék,

Hogy személyem idetövedni mert.

Találj boldog embert,

És ha megtalárod,

Annak inge meggvógylja lányod.

Nosza most a király

A tornácra kiáll,

Összehijja minden hü cselédit

S átbolyongja a világot végig.

Felkutat minden büszke palotát,

Hogy ott talán majd boldogságot lát,

De hol minden fény, gazdagság, pompa,

Hogy ő boldog — azt senkise mondta.

Szegény öreg király

Boldogot nem talál . . .

Egyszer aztán végre

Egy kunyhóba megpihenni tért be

S ott a miről még álmodni sem mert,

Talált végre embert,

igaz, hogy csak hercegi, vagy fejedelmi család fiai, kiknek meg nem házasság esetén családja kiveszne.

A celibátus fentartása egyszerűen egyházi és vagyoni érdek, melynek kedvéért a papok vétkezésének, és erkölcstelen életének szemét hunynak a felső papi körök. A pap is csak gyarló ember, a kiből nincs meg a hősies erő, hogy a hus és vér kísértéseinek ellent-álljon. Hazugság a szüzesség, szegénység, böjt, cilicium, szüzesség. Hiszen püspököket látunk, a kik szeretőik számára palotákat tartanak.

S é p f a n a t i k u s h e c c p a p o k k ö z t a l i g a k a d k i t i t k o s, v a g y n y i l t p a r á z n a s á g b a n n e é l n e, é s a k i n e k g y e r m e k e i n e v o l n á n a k. É s a z i l y e n e k f o r g a t j á k l o g j o b b a n a s z e m ű k e t a s z ó s z é k e n, é s m e r n e k h i v e i k n o k t i s z t a é l e t r ől p a p o l n i. E z e k s o r á b a n l á t j u k a z i z g a t ó p a p o k a t, a k i k n e m a s z o m o r u f á j d a l m a s k e r e s z t f á t k a r o l j á k á t o t t h o n, h a n e m s z e r e t ő i k e t. É s m á s n a p m e r n e k h o z z á n y u l n i a s z e n t o s t y á h o z a z z a l a k é z z e l, m e l y r ől a z é j j e l i ö l e l é s s z e n n y e m é g f e l s e s z á r a d t. E z e k m e r i k h a z u g s z ó v a l h i r d e t n i a z t, h o g y a p o l g á r i h á z a s s á g á g y a s s á g.

Istenem, pedig mennyivel szebb volna, ha a pap is erkölcsös család életet élhetne. Mennyivel magasabb etikai alapon állhatna, tisztas családtól könyezve, és hirdethetné nyílt homlokkal az erkölcsös tisztaságot, mert az ihletné meg nyelvét, hogy ő példaként világít elől.

De arról szó sincs, hogy a celibátus eltöröltessék. Bármennyire óhajtja is az alpapság, azt nem engedik meg azok az aggastyán biborosok a kiknek petyhüdt tagjaiból már kihaltak a fölséges emberi gerjedelmek...

*Ki e kis kunyhóba,
A mely őt megóvja,
Boldog mindhaláláig:
Sem mire se vágyik.*

*Megvidul a király eleinte
S öröme nagyra nő.
Hej, de nagy bökkenő:
A szegény boldognak - nem volt inge...*

* * *

*Hát nincs tovább, itt a mese vége...
Itt kaptam, ott kaptam
A vége úgy pattan,
Boldog soha nem lehetsz te mégse:
Ha lehetnél, nem jutsz hozzá kincsen,
Ha meg az vagy, hát egyebed sincsen.*

Pieró.

Ipolyság, november 16.

A választások című multkori közleményünkre a szabadelvű párt egy tekintélyes tagjától egy levelet vetünk, mely helyreigazítást céloz, s melyből közöljük e részt:

„Becses lapja 45 számának „Választások” című cikkének utolsó psszusa nem felel meg a valóságnak s így kötelességet vélek teljesíteni úgy Ön szerkesztő ur, — mint lapjának minden olvasója érdekében, amidőn ezen passzuzst a tényeknek megfelelőleg helyre igazítom.

Palojtákról leszavazott gr Fesztetics Andorra 98 szavazó; Zichy Jenő grófra 69. Ez való igazság mely a választási jegyzőkönyvben bárki-által megtekinthető s így a palojtai luteránus lelkész 130 tótjával Zichy táborába át nem pártolhatott lévén 69. a 130 nak alig több mint fele.

Mielőtt még Fesztetics Andor gróf programbeszédét megtartotta volna Palojtákon az arány ilyen volt s így az a luteránus pap agitációja a szabadelvű pártnak nem okozott kárt. Én azt hiszem a tisztelt cikkíró jobban cselekszik ha a bukás okait nem oly messze fekvő helyeken mint Palojták Ipolysághoz de közelebb keresi.

A rektifikáló közleményt kérem nevem elhallgatásával becses lapjában közölni.

Miután az tény, hogy a palojtai evangélikus lelkész mindaddig a szabadelvű táborba tartozott, míg fiát Zichy Jenő gróf ki nem nevezette, e helyreigazítás közleményünket annyiban módosítja, hogy a palojtai pap nem az utolsó napokban, hanem Fesztetics Andor gróf fellépése előtt vedlett át Zichy Jenő gróf pártjára, továbbá hogy nem 139, hanem 69 szavazót rántott magával.

Konkoly Sándor. Jakabfy István közlései nyomán közöltük multkor azt a szenzációszámbe menő hirt, hogy Konkoly Sándor a szalkai kerület képviselőjének barsi főispánná való kinevezetése elhatározott dolog. E hírünkre Konkoly Sándor táviratban adta meg a dementit, melyet pártja és választói megnyugtatóására ime közlünk: „Szalkai képviselőiséget semmiféle állással nem cselelem fel. Konkoly Sándor.”

A korponai választás dolgában következő táviratot vettük:

„Betegség miatt általam csak ma olvasott „Honti Lapok” november hó 10-én kelt 46. számában a korponai választást tárgyazó közleményben előadottakra az igazság érdekében sziveskedjél lapodban helyreigazításként közölni, hogy a bási járásból általam beszállított és a választás befejezéséig a kellő felügyelet alatt tartott 500 főnyi választó az utolsó emberig mind leszavazott, így tehát bizonyára nem a bási járás szabadelvű közönségén, hanem sok más egyéb fogyatékoságon mulott Fodornak a bukása.

Nedeczky Árpád.”

INNEN-ONNAN.

— Karcolatok. —

Gondolatok a csókról.

Lapunk mult heti számában volt közölve egy-két „csókos” gondolat, a melyet a mi kedves olvasónőink — miután csókról volt szó — természetes, hogy nagyon szellemesnek tartottak, s felkérték a szerkesztőt azok folytatására. Mindenben kedvére akarván járni a mi szép olvasónőinknek, a folytatást im itt adjuk. Remek írók közlései helyett adjuk megyebelieinknek gondolatait a csókról. Reméljük, hogy fognak tetszeni, sőt biztosak vagyunk, hogy a hölgyek előtt ezek is aranymondások lesznek, mert hisz a csókról, az isteni csókról van szó.

Csókot nyomni egy szép asszony ajakára, vagy pedig bélyegzőt egy hivatalos aktára, most már mindogy nekem.

Egy öreg tisztviselő.

Csókot venni, vagy szavazatok, egyik se kellemes dolog. A csók is csak akkor ér valamit, mint a szavazat, ha önként kapja az ember.

Egy képviselőjelölt.

Nem csak a bor, de még a csók is savanyubb — Korponán.

Halmay László.

A sok csókolódzás olyan mint a trokár, gyakran — vért fakaszt.

Reinhardt Zsigmond.

A fekete kávé és a csókot melegen, a sört azonban hidegen.

Duliskovics György.

Az első csók [hosszabb volt, mint a képviselőiségem.

Luka Pál.

Jobb egy kormánypártinak a sebe, — mint egy ellenzékinek a csókja.

Majthényi László br.

Nincs szebb népdal, mint az, mely így kezdődik:

„Csókolom a szívét, zuzáját.”

Hanem azért a zuzát nem csak csókolni, de — megenni se utolsó dolog.

Schiller Antal.

Ha annyi aranyam lenne, mint a hány csókot kaptam szép asszonyok lányoktól, ki tudnám fizetni Milán barátom és exkirály adósságait is.

Vitális Mór.

A csók mindég és mindenütt nagy élvezet, de a mennyei üdvöt is megközelíti — a léggömbben.

Bakó István.

A csók is csak áru, a mit sokszor szintén pénzzel, a legtöbbször azonban — szerelemmel kell megvenni.

Egy kereskedő.

Utazni, kirándulni nagyon szeretek; csókolódzni is elesókolódzom. A legnagyobb élvezet lehet azonban: utazás közben csókolódzni. Hanem ezért én mégis inkább utazom — csókolódzás nélkül, mintsem elesókolódzom — utazás nélkül.

Totovics Kálmán.

A számvonók ideálja az a férfi elöttem, a ki számon tudja tartani, hogy hány csókot adott imádoztjának.

Soltész Gábor.

Ránk a csók csak ép annyira hat, mint mikor azt mondjuk egy szép betegünknek: — mutassa a nyelvét.

Egy orvos.

A csók nincs korhoz kötve.

Egy vén kisasszony.

A csók olyan mint a „lityi,” jó azt — megrepetálgatni.

Egy úr.

Nem is csók, ha nem — lopott.

Egy másik úr.

Én a csókot megvetem, de csak azért, mert — akadályozva vagyok a természet-től a csókolódzásban.

Egy harmadik úr.

Szegény lánynak még a csókja is szegényes.

Egy negyedik úr.

Csókot adni, csókot kapni mindenütt jó, de már hiába, a legnagyobb gyönyör — csukott kocsiiban. Igaz, hogy nekem nincs, de az nem változtat a dolgon.

Ellenbogen Armin.

A csókot mi már hiába. csak — bajszszal együtt tudjuk elképzelni.

Egy bakfis.

Nem tudom, hány évesnek kell lennünk nekünk férfiaknak, hogy ne szorossunk vadászni, kalábrezni és csókolódzni.

id. Matuska Adolf.

Egy tilos csók csak olyan titkot képez, mint a legfontosabb államtitok.

Soltész István.

Nem csak Krisztus csókjával, de a magunkéval is korteskedtünk az asszonyoknak.

Egy pap.

Miként a csók mámore, úgy a politika diadala is nagyon rövid életű.

Ioánka Zsigmond.

A csók egy olyan botót, a mi nagy kamatot hoz sok nőnek és viszont oly adósság, mely után óriási porcentet kell fizetni sok férfinak.

Berkó István.

Szenvedélylyel üzők mindenféle kártya játékokat, de azért mégis legtöbbször becsülöm az olyan társas játékot, a hol — csókkal fizetnek.

Egy kártyás.

A csókkal is úgy járnak sokan, mint a totalizátoron való játésszal t. i. mindég csak adnak, de sohasem — kapnak.

Hederváry Lajos.

A csók csak akkor csók, ha — nagyságos asszonytól kapja az ember.

Egy nagyságos ur.

Szép zsidó asszonyoktól csókot kapni, nem ütközik antiszemita elveimbe.

Egy antiszemita.

Mióta pénzért kapom és nem szerelemből, azóta nem szeretek a csókról beszélni.

A mi ruánk.

Egy jó ebéd vagy egy édes csók? Néhéz a választás.

A mi Vendelünk.

Fagyos Szent.

Szlávy-Sági-Foltin ügy.

Felkértek bennünket az alábbi nyilatkozat közlésére:

Az „Esztergom” és „Nógrád-Honti Ellenzék”-ben megjelent személyemet meg rágalmazó cikk értelmi szerzőjének minden kétséget kizárólag Sági Benő ügyvédet tartottam és tartom.

Mert Sági Benő ügyvéd, anélkül, hogy Foltin plebános ur meghatalmazta volna, az ügyet magáévé tette, s barátságot szinelve hozzám jött azon felszólítással, hogy fejezzem ki sajnálatomat a Foltin János plebános ur ellen elkövetett sérelmek felett, a mit én készséggei meg is tettem. Sági Benő ur pedig szavát adta nékem, hogy ez esetben ellenem a hírlapokban semmiféle közlemények nem fognak megjelenni, sem pedig társadalmilag támadásoknak nem leszek kitéve.

Mind ennek dacára, úgy az „Esztergom”-ban, mint a „Nógrád-Honti Ellenzék”-ben az én meghurcoltatásomra irányuló s az alábbi nyilatkozatban rágalomnak is elősmert cikk megjelent. Ezen cikkről tudomást szereztvén, november 7-én megbizottaimat id. Sági Benő urhoz küldöttem, a kik az ő eljárását tisztességtelennek és őt nevében tisztességtelen embernek nyilvánították.

Sági Benő ur ezen sértésemre mind ez ideig nem reflektált, és tőlem elégtételt nem kért, így én vele teljesen végeztem.

Ekkor a cikk tulajdonképeni íróját Foltin János urat vontam felelősségre, a kitől a következő nyilatkozatot kaptam:

Nyilatkozat.

Alnlirott kinyilatkoztatom, miszerint a Nógrád-honti és az Esztergomi lapban Szlávy Pál szolgabíró ur ellen megjelent cikk, mely őt a közvélemény előtt meghurcolni akarta, a valóságnak nem felel meg, s ezen cikk közlése egy nem szavahihető ember által történt félrevezetés következtében iratott. Miről midőn tudomást szereztem, levelező lapot irtam a szerkesztőségnek kérve hogy a kérdéses cikk ne közöltessék. Sajnálatomra azonban a cikk már megjelent, minnek

folytán kötelességemnek ismerem a kéréses, Szlávy Pál szolgabíró urat sértő és rágalmazó cikket vissza vonni.

Ipolyság, 1896. november 8.

Foltin János
plebános.

Soltész Gábor és Ruttkay István
mint Szlávy Pál ur megbizottai.

Ebből minden kétséget kizárólag kitűnik, hogy a cikk roszindulatu információ után iratott és teljesen valótlan. Mit a nagy közönség tudomására hozok, a velem szemben követett eljárást és Sági Benő viselkedését megbírálására bizom.

Szlávy Pál.

A HÉTRŐL.

— **A főispán fogadónapja.** *Horváth* Béla főispán holnap szerdán rendes fogadónapját tartja.

— **A főispán Selmeceen.** *Horváth* Béla főispán a múlt héten három napig időzött Selmeceen, s ez idő alatt a városnak személye iránti rokonszenve számos formában nyilvánult. — Többi közt tiszteletére *Vankovics* Lajos takarékpénztári igazgató, *Szitnyai* József polgármester adott nagyobb ebédet, a Hungária szállóban pedig nagyobb szabásu banketton részesítették ovációkban.

— **Festetits Andor gróf levele.** *Festetits* Andor gróf az ipolysági kerület volt képviselőjelöltje *Horváth* Béla főispánhoz meleg szavu levelet irt, melyben megköszöni minden egyes választójának ama rokonszenvet, melylyel jelöltségét támogatták.

— **Személyi hírek.** *Rosenthal* Károly az V-ik számú csendőrkerület parancsnoka a héten itt időzött, és a csendőrszakaszt és az őrsparancsnokságot megvizsgálta. *Mészáros* János csendőrhadnagy előtt teljes megelégedését fejezte ki. — *Mezey* Károly lévai pénzügyigazgatósági titkár a napokban hivatalos dolgok ellátására nálunk járt.

— **Kinevezések.** Az igazságügyi m. kir. miniszter *Szatmáry* Ödön dr. kir. törvényszéki aljegyzőt a szegedi törvényszékhez, *Lamos* Elemér ipolysági kir. törvényszéki jog gyakornokot e törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **A szabadelvű párt** e hó 28-án a városháza nagytermében nagy pártértekezletet tart, melynek tárgya a párt szervezkedése, és egyéb indítványok.

— **Eljegyzés.** *Flautner* Mihály központi szolgabírói irnok eljegyezte *Rurik* Nándor leányát *Erzsikét* Ipolyságon. A frigykötés e hó 28-án lesz.

— **Kézrekerült csaló.** Említettük annak idején, hogy egy magát *Mészáros* Andornak nevező fiatal ember a nemzeti lovardából, mint *Majthényi* László báró gazdatisztje lovakat csalt ki, a melyekkel azután ellillant. A székesfehérvári rendőrség f. hó 9-én értesítette a budapesti főkapitányságot, hogy az illetőt *Fleischer* Alfréd ismert csaló személyében elfogatta.

POTPÚRI.

Elsárgult papírról irtuk le e megható románcot:

A p a p.

Egy paplak áll a völgy ölében,
Romokká roskadt régiség,
Madár dalolgat most, hol egykor
Kórusok zengtek és misék
A hóra nem ébreszt fel senkit,
A volt papjai halva mind;
Sirjukra zizegő rekettye
Boritja fényes galyait.

E paplakban, valaha, régen,
Egy fiatal, izmos pap élt;
A hány menyecske — mind dicsérte
S áldotta — kegyes jó szivét.
Hálából vittek neki kappant.
Tojást, szalonnát meg libát;
Hívó volt valamennyi — mégis
Egy buzgó asszony legkivált.

S hogy egyszer a menyecske férje
Bucsurá messze földre ment:
A pap a kis ház faláról
Éjjel — aláereszkedett.

A kis ház ablakába mécsfény,
Körötte esöndes, mély magány,
Csak szive vad verése hangzott
Keresztül a papicsuhán.

Igy ment a hallgatag utcán át
S elérte már az ut felét.
De most — megborzong tonzurája
És nem tud lépni semmikép
Sem hátra, sem előre többé —
Csak remeg — aztán leragad
S az égi büntetéstől sujtva
Ott áll — egy masszív kődarab.

A város e bűnös köszentje
Még most is ott áll gyászhelyén,
Árnyas fasorok sűrűjében,
Saját sirszobrál, szegény.
S biz Isten, jó, hogy ily csodákkal
A kegyes ég már fölhagyott,
Mert országszerte mást se látnánk,
Mint csupa — kővé vált papot.

Pereszlényi János megy. La-
pukat veszteség készül érni. Egyik hálás
alakunk Pereszlényi János ipolysági ple-

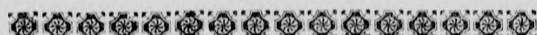
bános, mint halljuk menni készül. Szat-
márban futkos Meszlényi Antal püspök-
nél valami plebánia után. Érzi maga is,
hogy nem oly méretű pap, a ki megüti
azt a színvonalat, a mit az ipolysági di-
szes plebánosi állás megkíván.

Őszintén kívánjuk neki, hogy mielőbb
kapjon másutt híveket. Halljuk azt is,
hogy Sáfár József hecekáplánt is elvi-
szik Esztergomba levéltári alkalmazásba.
A hercegprimás csak a közönségünk esz-
tetikai érzékének tenne ologet, ha ezt az
embert minél előbb eldugná valami po-
ros levéltárban.

Névjegytartónkból. Névjegytar-
tónk kifogyhatlan anyagából ime egy
névjegy:

Póhl Nepomucki Jano
rimszko katolicki farár aj jeho szeszíricska
rozená Bognár Emma
Hokovec (Egeg.)

Mefiszto.

858. 1896. zs.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró-
ság 7546. számú végzése által Heffter Richard javára Kuchta Lajos ellen 7 forint 48 kr. tőke, ennek 1896. évi június hó 10. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 13 frt 90 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1128 frtra becsült cséplőgép, csép szekrény, ágy és butornemüekből álló ingóságok, melyek közül a gépek Hofher és Schrantz részére felülfoglaltattak, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 7546. 1896. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Balogon és Ipolyszécsénkén leendő eszközlésére előbbi helyen 1896-ik évi november hó 30-ik napjának délután 2, és utóbbi helyre az napon délután 4 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. te. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. te. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Ipolyság, 1896. november 9.

Baig Mór,
kir. bir. végrehajtó.

786. 1896. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. te. 102 §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró-
ság 6534. 896. számú végzése által Hirschberg Ignác javára Márkus Armin ellen 2000 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt 713 frt 50 kr-ra becsült lovak, juhok, és butornemüekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6964. 1896. sz. kiküldést rendelő végzés foly-

tán a helyszínén, vagyis Lissón leendő eszközlésére 1896-ik évi november hó 26-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. te. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak:

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. te. 107. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Ipolyság, 1896. november 3.

Baig Mór,
kir. bir. végrehajtó.

H i r d e t m é n y.

**A téli idény alkalmából értesitem a t. közönséget, hogy ruhaüzletemben anyag-
túlhalmozódása miatt mindennemű téli ru-
hát gyári áron alul adok el. Így:**

Férfi öltöny	7 frttól — 16 frtig,
Gyermek öltöny	8 „ — 10 „
Férfi téli kabát	5 „ — 18 „
Gyermek téli kabát	4 „ — 12 „

**A t. közönség becses megrendeléseit
kérve vagyok kiváló tisztelettel**

Neumann Jakab
ruhakereskedő
Ipolyságon.